Lieta Nr.A142147611
1-0706-12/35

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Liepājā 2012.gada 7.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese S.Blūma,

piedaloties pieteicējas – sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Riesti" – pārstāvim *A.D.*,
atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta – pārstāvei *I.A.* un
trešajai personai *M.M.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Riesti" pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 14.janvāra lēmuma Nr.22.5/2636 atcelšanu daļā par papildsoda piemērošanu – transportlīdzekļa VW Caravelle, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tā atslēgu un reģistrācijas apliecības konfiskāciju.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – VID) Akcīzes pārvaldes direktora vietnieka 2010.gada 9.novembra lēmumu Nr.F0610/420 (turpmāk – sākotnējais lēmums) SIA „Riesti" saukta pie administratīvās atbildības par likuma „Par akcīzes nodokli" 33.panta otrajā un divdesmitajā daļā noteikto prasību neievērošanu un sodīta ar naudas sodu Ls 300 apmērā pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 159.^{4}panta, konfiscējot 2010.gada 3.novembrī izņemtos transportlīdzekļus VW Caravelle, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, un VW Transporter, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, to atslēgas (3 gab.), signalizācijas pulti (1 gab.) un reģistrācijas apliecības Nr*./apliecības numurs/* un Nr*./apliecības numurs/*, marķēto dīzeļdegvielu – 37 litrus un dīzeļdegvielu ar ķīmiskās vielas Solvent Yellow 124 klātbūtni – 30 litrus, kā arī visu dīzeļdegvielu, kas atradās abu transportlīdzekļu degvielas tvertnēs *(lietas 16.-17.lapa)*.

Sākotnējo lēmumu daļā par piemēroto papildsodu – abu transportlīdzekļu, to reģistrācijas apliecību, signalizācijas pults un atslēgu konfiskāciju – SIA „Riesti" apstrīdēja, iesniedzot sūdzību VID ģenerāldirektorei.

VID ģenerāldirektora p.i. 2011.gada 14.janvārī pieņēma lēmumu Nr.22.5/2636 (turpmāk – Lēmums), ar kuru nolēma:

1) atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu daļā par SIA „Riesti" uzlikto naudas sodu Ls 300, konfiscējot ar 2010.gada 3.novembra Mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpuma lietā izņemto transportlīdzekli VW Caravelle, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tā atslēgu un reģistrācijas apliecību, marķēto dīzeļdegvielu – 37 litrus un dīzeļdegvielu ar ķīmiskās vielas Solvent Yellow 124 klātbūtni – 30 litrus, kā arī visu dīzeļdegvielu, kas atradās transportlīdzekļu

VW Caravelle, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, un VW Transporter, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, degvielas tvertnēs;

2) atcelt sākotnējo lēmumu daļā par piemēroto transportlīdzekļa VW Transporter, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tā atslēgu, pults un reģistrācijas apliecības konfiskāciju;

3) saskaņā ar 2010.gada 3.novembra Mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpuma lietā izņemto transportlīdzekli VW Transporter, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tā atslēgas, pulti un reģistrācijas apliecību atdot īpašniekam *M.M. (lietas 6.-10.lapa).*

[2] SIA „Riesti" 2011.gada 14.februārī Administratīvajā rajona tiesā iesniegusi pieteikumu, lūdzot atcelt Lēmumu daļā, ar kuru atstāts negrozīts sākotnējais lēmums daļā par transportlīdzekļa VW Caravelle, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tā atslēgu un reģistrācijas apliecības konfiskāciju.

Pieteikums pamatots ar šādiem argumentiem.

[2.1] LAPK 159.^{4}pants neparedz obligātu konfiskācijas piemērošanu. Izvērtējot papildsoda piemērošanas lietderību, VID ir izteicis pieņēmumu, ka ar pārkāpumu valstij var tikt nodarīti ievērojami zaudējumi. SIA „Riesti" ieskatā, ievērojot personas tiesību un tiesisko interešu aizsardzību, nav tiesiski lietderības apsvērumus pamatot ar varbūtībām apstākļos, kad faktiski ar konstatēto pārkāpumu valstij nav nodarīti ievērojami zaudējumi.

[2.2] Jāņem vērā, ka naudas sods piemērots SIA „Riesti", bet automašīnu konfiskācija piemērota citai personai, kura nav pārkāpēja administratīvā pārkāpuma lietā. SIA „Riesti" neapstrīd, ka LAPK 28.pants to pieļauj, tomēr apstāklis, ka automašīnas nepieder pārkāpējai, SIA „Riesti" ieskatā, vērtējams kā labvēlīgāks automašīnu īpašniekam, kura īpašumtiesības tiek aizskartas, jo automašīnu īpašnieks no tiesiskā viedokļa nav pārkāpējs.

[2.3] Lēmumā nav vērtēti LAPK 32.panta otrajā daļā noteiktie apstākļi. Pārkāpuma raksturs saistīts ar iespējamo zaudējumu nodarīšanu valstij, tomēr iestāde ne tikai nav konstatējusi, kādu būtisku kaitējumu nodarīšanu valstij, bet vispār nav noskaidrojusi ar pārkāpumu nodarīto zaudējumu apmēru. Savukārt, vērtējot pārkāpējas personību, nav ņemts vērā, ka SIA „Riesti" ir dibināta 1993.gadā, un visā tās darbības laikā tā nav pieļāvusi nevienu nodokļu maksājumu kavējumu, nav iepriekš administratīvi sodīta, kā arī šajā lietā nav konstatēti atbildību pastiprinošie apstākļi. Ievērojot, ka papildsods piemērots fiziskai personai, tad atsevišķi minētajā normā norādītie apstākļi vērtējami arī attiecībā pret šo personu, tomēr nav vērtēts *M.M.* mantiskais stāvoklis, kā arī apstāklis, ka iepriekš VID viņu nav administratīvi sodījis, un viņš nav vainojams konkrētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[2.4] Automašīnu konfiskācija ekonomiskās krīzes apstākļos apdraud SIA „Riesti", kura nodarbina 15 darbiniekus un maksā valstij nodokļus, sekmīgu uzņēmējdarbību, tādēļ papildsoda piemērošana nav lietderīga, salīdzinot personas tiesību aizskārumu un sabiedrības interešu ieguvumu. SIA „Riesti" uzskata, ka valsts un sabiedrības ievērojamais ieguvums jau būs izpaudies ar administratīvā pamatsoda (naudas soda) uzlikšanu, jo ar to ir pietiekami, lai turpmāk ne SIA „Riesti", ne *M.M.* savās automašīnās neizmantotu marķēto dīzeļdegvielu.

[3] Paskaidrojumā tiesai VID *(lietas 13.-15.lapa)* pieteikumu neatzīst un uzskata to par nepamatotu, pamatojoties uz šādiem argumentiem.

[3.1] Ņemot vērā, ka pilnībā ir pierādīts SIA „Riesti" izdarītais administratīvais pārkāpums, VID uzskata, ka piemērotais papildsods, proti, transportlīdzekļa VW Caravelle, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kura degvielas tvertnē tika konstatēts iezīmētais (marķētais) naftas produkts, konfiskācija, ir samērīgs ar izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un būtību un ir atbilstošs tiesiska mērķa sasniegšanai,

kas vērsts uz pārkāpēju – lai audzinātu to likuma ievērošanas garā un atturētu viņu no tādām pat darbībām arī nākotnē, un uz valsts un sabiedrības interesēm, kas prasa godīgu akcīzes preču apriti konkurences un tirgus apstākļos, kas ietver arī nodokļu nomaksu par apritē esošajām akcīzes precēm. Pārkāpuma raksturs un sabiedriskā bīstamība norāda uz tik būtisku sabiedrības interešu aizskārumu, ka konkrētajā gadījumā sabiedrības ieguvums no konkrētā transportlīdzekļa konfiskācijas ir vērtējams augstāk nekā SIA „Riesti" tiesību un tiesisko interešu ierobežojums.

[3.2] Konstatētā pārkāpuma izdarīšanai SIA „Riesti" lietojusi transportlīdzekli VW Caravelle, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kas ir konstatētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas rīks. SIA „Riesti" valdes loceklis *M.M.* un automašīnas īpašnieks ir viena un tā pati persona, kura lietas izskatīšanā ir uzklausīta un no kuras paskaidrojuma izriet, ka marķētā dīzeļdegviela šajā transportlīdzeklī tika lietota ekonomisko apsvērumu dēļ, turklāt pastāvīgi, un *M.M.* apzinājās, ka tiek pārkāpti normatīvie akti. VID uzskata, ka šāda SIA „Riesti" rīcība liecina par pārkāpuma iespējamu atkārtošanu. Šajā gadījumā konfiskācija ir samērīga un pārkāpuma būtībai un raksturam atbilstoša.

[4] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja prasījumu, pamatojoties uz tajā ietvertajiem argumentiem un apsvērumiem.

Atbildētājas pārstāve tiesas sēdē prasījumu neatzina, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumā izklāstītajiem argumentiem.

Trešā persona *M.M.* tiesas sēdē paskaidroja, ka nepiekrīt Lēmumam daļā par piemēroto papildsodu.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir apmierināms.

[6] Pieteikumā tiesai pieteicējs lūdz atcelt Lēmumu daļā, ar kuru atstāts negrozīts sākotnējais lēmums daļā par transportlīdzekļa VW Caravelle, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tā atslēgu un reģistrācijas apliecības konfiskāciju.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 249.pantam, tiesa taisa spriedumu par pieteicēja norādīto pieteikuma priekšmetu, nepārsniedzot prasījuma robežas.

Tiesa ņem vērā, ka pieteicēja neapstrīd izdarīto pārkāpumu, kā arī uzlikto naudas sodu un izņemto marķēto dīzeļdegvielu, kā arī visu dīzeļdegvielu, kas atradās transportlīdzekļu VW Caravelle (*/reģistrācijas numurs/*) un VW Transporter (*/reģistrācijas numurs/*) degvielas tvertnēs, konfiskāciju. Pieteicēja lūdz atcelt Lēmumu daļā par automašīnas konfiskāciju, pamatojoties uz to, ka pieteicēja iepriekš administratīvi nav sodīta, uzliktais naudas sods ir nomaksāts, atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti. Turklāt papildsods piemērots pret fizisku personu, tādēļ LAPK 32.panta otrajā daļā norādītie apstākļi bija vērtējami arī attiecībā pret konfiscējamās automašīnas īpašnieku. Ar automašīnas konfiskāciju ekonomiskās krīzes apstākļos ir apdraudēta pieteicējas saimnieciskā darbība. Līdz ar to papildsoda piemērošana nav tiesiski lietderīgi pamatota, salīdzinot personas tiesību aizskārumu un sabiedrības interešu ieguvumu un, ņemot vērā, ka personas tiesību būtisku ierobežošanu var attaisnot tikai ievērojams sabiedrības ieguvums.

Pieteicēja norāda, ka jau ar naudas soda uzlikšanu ir pietiekami, lai turpmāk ne pieteicēja, ne automašīnas īpašnieks *M.M.* savās automašīnās neizmantotu marķēto dīzeļdegvielu. Pieteikumā norādīts, ka Lēmums daļā par automašīnas konfiskāciju nesatur pamatotus lietderības apsvērumus.

Tādējādi lietā nav strīda par pašu pārkāpumu un pamatsoda piemērošanu. Pieteicēja neapstrīd arī izņemto preču (dīzeļdegvielas) konfiskāciju. Līdz ar to tiesa, ievērojot prasījumu robežas, nevērtē, vai iestāde pareizi kvalificējusi izdarīto pārkāpumu un piemērojusi sodu. Tiesa vērtē tikai uzlikto papildsodu – automašīnas konfiskāciju, proti, vai atbildētājs pamatoti ir piemērojis pieteicējai administratīvo sodu daļā par automašīnas konfiskāciju un vai ir pamats šajā daļā grozīt pieteicējam uzlikto administratīvo sodu.

[7] Saskaņā ar LAPK 159.^{4}pantu par naftas produktu iezīmēšanas (marķēšanas) vai iezīmēto (marķēto) naftas produktu aprites noteikumu pārkāpšanu – uzliek juridiskajām personām – no divsimt piecdesmit līdz piectūkstoš latiem, konfiscējot attiecīgos naftas produktus un transportlīdzekļus, kuru degvielas tvertnēs tiek konstatēti attiecīgie naftas produkti, vai bez konfiskācijas.

Tādējādi likumdevējs kompetentās iestādes ziņā atstājis to, vai papildsods - transportlīdzekļa konfiskācija - ir vai nav piemērojams. LAPK 159.^{4}panta sankcija iestādei piešķir rīcības brīvību, t.i., iespēju lemt par to, vai papildsodu piemērot vai nepiemērot.

Administratīvā procesa likuma 65.panta trešajā daļā noteikts, ja piemērojamā tiesību normā noteikts, ka administratīvais akts izdodams, bet nav noteikts tā konkrēts saturs (satura izvēles administratīvais akts), iestāde izdod šo aktu, ievērojot piemērojamā tiesību normā noteiktos ietvarus, un šajos ietvaros., pamatodamās uz lietderības apsvērumiem, nosaka administratīvā akta saturu. Atbilstoši šā likuma 67.panta otrās daļas 6.punktam, administratīvā aktā jānorāda tā pamatojums, it īpaši izdarot lietderības apsvērumus, proti, administratīvā akta izdošanas nepieciešamību, atbilstību un samērīgumu.

Tādējādi saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 65.panta trešo daļu Lēmums daļā par papildsoda piemērošanu ir satura izvēles administratīvais akts un to izdodot, iestādei jānosaka tā saturs, pamatojoties uz lietderības apsvērumiem. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 66.pantu, izdarot lietderības apsvērumus, konkrētajā gadījumā iestādei bija jālemj par transportlīdzekļa konfiskācijas nepieciešamību, piemērotību, vajadzību un samērību, norādot šos apsvērumus lēmumā par administratīvā soda piemērošanu. Īpaši šādi apsvērumi iestādei jānorāda gadījumos, kad būtiski var tikt aizskartas ne tikai paša pārkāpēja, bet arī trešās personas tiesības. Turklāt iestādei bija jāņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi atbilstoši LAPK 32.pantā noteiktajam.

[8] No lietas materiāliem redzams, ka konfiscēts tiek *M.M.* piederošs transportlīdzeklis. Lietas izskatīšanas laikā iestādē atbildētājs nav pieaicinājis *M.M.* lietā kā trešo personu. *M.M.* kā trešā persona lietā ir pieaicināts ar tiesas 2011.gada 16.februāra lēmumu *(lietas 2.lapa).*

LAPK 28.pants paredz, ka ir pieļaujams konfiscēt arī trešajām personām piederošus transportlīdzekļus - konfiscēt var tikai pārkāpēja personiskajā īpašumā esošus priekšmetus, bet (..) par pārkāpumiem saistībā ar precēm, kuras apliekamas ar akcīzes nodokli – arī citu personu īpašumā esošus priekšmetus. Tādējādi atbildētājs bija tiesīgs piemērot papildsodu – transportlīdzekļa VW Caravelle konfiskāciju.

[9] Lēmumā attiecībā uz transportlīdzekļa konfiskācijas piemērošanu norādīts, ka pieteicējas izdarītais administratīvais pārkāpums (iezīmēto (marķēto) naftas produktu izmantošana transportlīdzeklī VW Caravelle) ir pilnībā pierādīts, tādēļ piemērotais papildsods – šī transportlīdzekļa, kura degvielas tvertnē tika konstatēts iezīmētais (marķētais) naftas produkts, konfiskācija, ir samērīgs ar pieteicējas izdarītā pārkāpuma

raksturu un būtību un ir atbilstošs tiesiska mērķa sasniegšanai. Pieteicējas izdarītā pārkāpuma raksturs un sabiedriskā bīstamība norāda uz tik būtisku sabiedrības interešu aizskārumu, ka konkrētajā gadījumā sabiedrības ieguvums no piemērotās transportlīdzekļa konfiskācijas, ir vērtējams augstāk nekā pieteicējas tiesību un tiesisko interešu ierobežojums. Turklāt ikviens pārkāpums, kas saistīts ar naftas produktu, t.sk., marķēto naftas produktu, apriti, ir uzskatāms par nopietnu sabiedrības interešu, kā arī valsts budžeta aizskārumu. Lēmumā konstatēts, ka pieteicēja apzināti izmantojusi marķēto dīzeļdegvielu kā degvielu minētajā transportlīdzeklī un šāda pieteicējas rīcība liecina par pārkāpuma iespējamu atkārtošanu. Atbildību mīkstinošus un pastiprinošos apstākļus sākotnējā lēmumā par soda uzlikšanu atbildētājs nav konstatējis. Pārsūdzētajā lēmumā atbildētājs norādījis, ka pārkāpējs ir atzinis savu vainu izdarītajā pārkāpumā, vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto, līdz ar to nav samērīgi konfiscēt transportlīdzekli VW Transporter, un šajā daļā sākotnējais lēmums atcelts.

Izskatāmajā lietā pieteicējai piemērots naudas sods Ls 300 apmērā, kaut gan sankcija kā augstāko paredz Ls 5000 naudas sodu. Tātad, naudas sods piemērots gandrīz minimālā apmērā.

Tai pat laikā no Lēmuma nav konstatējams, kas tieši kalpojis par iemeslu tāda naudas soda noteikšanai, kāds tas noteikts, un kādi apstākļi kalpo par pamatu gan preču, gan arī transportlīdzekļa konfiskācijai. Tātad atbildētājs ir uzskatījis par iespējamu piemērot naudas sodu Ls 300 apmērā, taču vienlaicīgi konfiscējis transportlīdzekli. Šāda atbildētāja rīcība tiesai šķiet neloģiska un savstarpēji pretrunīga – ja atbildētājs uzskatīja, ka pārkāpums ir tik smags, ka ir nepieciešams konfiscēt transportlīdzekļus, tad nav skaidrs, kāpēc naudas sods ir noteikts šādā apmērā.

Ņemot vērā to, ka LAPK 159.^{4}pantā paredzētā sankcija paredz iespēju arī nepiemērot konfiskāciju, tiesas ieskatā, atbildētājam bija jānorāda īpaši lietderības apstākļi, kāpēc šajā gadījumā būtu jāpiemēro arī konfiskācija.

[10] LAPK 32.panta otrā daļa noteic, ka, uzliekot sodu par administratīvo pārkāpumu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Lietderības apsvērumi ietver samērīguma principa elementu piemērošanu. Samērīguma principa, kas ir viens no tiesiskas valsts tiesību principiem, piemērošana administratīvajās lietās un it īpaši administratīvā pārkāpuma lietās, ir administratīvā procesa sastāvdaļa, jo iestāde savas kompetences ietvaros realizē tai piešķirto rīcības brīvību. Attiecīgais rezultāts iestādei ir pienācīgi jāpamato. Ir jāpamato tā nepieciešamība (leģitīma mērķa sasniegšanā), piemērotība (attiecīgā mērķa sasniegšanai), vajadzība (mazāk personas tiesību ierobežojošo līdzekļu izmantošana) un atbilstība (salīdzinot personas tiesību aizskārumu ar sabiedrības ieguvumu).

Tiesa atzīst, ka atbildētājs ir kļūdaini izdarījis lietderības apsvērumus.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 66.panta pirmajai daļai, lietderības apsvērumu ietvaros jālemj par administratīvā akta nepieciešamību, piemērotību, vajadzību, kā arī atbilstību (samērīgumu). Tiesa identificē vairākus leģitīmus mērķus, kāpēc būtu jāpiemēro konkrēts sods. Pirmkārt, mērķis, kas vērsts tieši uz pārkāpēja personību – lai audzinātu to likuma ievērošanas garā un atturētu viņu no tādām pat darbībām arī nākotnē, otrkārt, valsts un sabiedrības intereses, kas prasa godīgu naftas produktu apriti. Attiecībā uz piemēroto naudas sodu tiesa atzīst, ka tas piemērots adekvāti izdarītajam pārkāpumam. Ievērojot administratīvā soda mērķi, kas reglamentēts LAPK 22.pantā, proti, tas paredzēts, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī, lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, soda naudas piemērošana Ls 300 apmērā, var kalpot par labu līdzekli personas audzināšanai, kas varētu personu atturēt no turpmākas šādas rīcības.

Attiecībā uz piemēroto papildsodu – izņemtās dīzeļdegvielas konfiskāciju, tiesai nav šaubu, ka tās konfiskācija bija jāizdara.

Attiecībā uz piemēroto papildsodu – transportlīdzekļa VW Caravelle konfiskāciju, tiesa neatrod tādus apstākļus, uz kuriem pamatojoties varētu tikt sasniegti iepriekš minētie leģitīmie mērķi.

Tiesa atzīst, ka transportlīdzekļa VW Caravelle konfiskāciju atbildētājs pamatojis arī ar apstākli, ka *M.M.* pieder arī citi transportlīdzekļi. Tiesa šo atbildētāja argumentu atzīst par kļūdainu un uzskata, ka minētais apstāklis nav pietiekams, lai piemērotu transportlīdzekļa konfiskāciju.

Tāpat tiesa nepiekrīt atbildētāja izdarītajam secinājumam, ka pieteicēja apzināti izmantojusi marķēto dīzeļdegvielu kā degvielu minētajā transportlīdzeklī un šāda pieteicējas rīcība liecina par pārkāpuma iespējamu atkārtošanu.

Tiesa atzīst, ka pārkāpumi, kas saistīti ar naftas produktu apriti, ir vērtējami kā nozīmīgas valsts un sabiedrības intereses aizskārumi. Tomēr minētais apstāklis pats par sevi nedod tiesības iestādei personai nelabvēlīgā administratīvā aktā nenorādīt piemērotā papildsoda nepieciešamību un samērību.

Rīcības brīvības gadījumā iestādei īpaši jāpamato, kādēļ rīcības brīvība ir izmantota tā vai citādi. Ievērojot, ka papildsoda piemērošana šajā gadījumā ir iestādes rīcības brīvība, iestādei vajadzēja pamatot automašīnas konfiscēšanas nepieciešamību. Konfiskāciju nevar pamatot tikai ar to, ka konfiscētā transportlīdzekļa īpašniekam pieder vēl citi transportlīdzekļi.

Tiesa atzīst, ka pārkāpums pats par sevi un tā bīstamība tieši nenorāda uz nepieciešamību konfiscēt transportlīdzekli.

Tā kā atbildētājs piemērojis visus trīs panta sankcijā paredzētos sodus (gan pamatsodu, gan abus papildsodus), uzskatāms, ka piemērotais sods ir bargs un tas būtu attaisnojams, ja lietā pastāvētu atbildību pastiprinoši apstākļi. Iestāde nav norādījusi, ka lietā konstatēti šādi apstākļi, kā arī nav pamatojusi nepieciešamību piemērot bargu sodu.

Tiesa uzskata, ka ar automašīnas konfiskāciju var panākt mērķi – atturēt personu no līdzīgām darbībām nākotnē, taču šajā gadījumā jāvērtē, vai šis soda veids ir vajadzīgs attiecīgā mērķa sasniegšanai, proti, vai mērķi nav iespējams sasniegt arī ar citiem – mazāk ierobežojošiem līdzekļiem. Tiesas skatījumā piemērotais naudas sods un papildsods (izņemtās dīzeļdegvielas konfiskācija), ievērojot atbildību mīkstinošus apstākļus (uz lietas izskatīšanas brīdi ir nomaksāts piemērotais naudas sods Ls 300 apmērā, vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto), kā arī to, ka pieteicēja pirmo reizi sodīta par šāda veida pārkāpumu, var sasniegt savu mērķi. Protams, nav iespējams paredzēt, vai pieteicēja atkārtoti neizmantos savu automašīnu, lai līdzīgā veidā pārkāptu normatīvos aktus, taču tas nevar būt par iemeslu automašīnas konfiskācijai vismaz pirmajā reizē, kad šāds pārkāpums konkrētai personai tiek konstatēts. Atbilstoši iepriekš minētajam tiesa arī uzskata, ka piemērotais papildsods nav samērīgs, salīdzinot privātpersonas tiesību aizskārumu ar sabiedrības interešu ieguvumu. Minētā transportlīdzekļa konfiskācija rada būtiskus finansiālus zaudējumus, savukārt sabiedrība no tā neko neiegūst, jo tās galvenā interese – audzināt pārkāpēju likuma ievērošanas garā un atturēt no prettiesiskas rīcības, kā arī godīga naftas produktu aprite. Tiesa atzīst par samērīgu izdarītajam pārkāpumam pieteicējai piemēroto naudas sodu un papildsodu - izņemtās dīzeļdegvielas konfiskāciju, kā arī atzīst, ka piemērotais sods ir atbilstošs sabiedrības interesēm. Tiesai, iespējams, būtu citi apsvērumi, ja pieteicēja šādu pārkāpumu būtu izdarījusi atkārtoti.

[11] Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, tiesa nonāk pie secinājuma, ka Lēmums daļā par transportlīdzekļa VW Caravelle, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, tā atslēgu un reģistrācijas apliecības konfiskāciju ir prettiesisks un tāpēc atceļams, bet pieteicēja pieteikums ir apmierināms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 3.punktu,

nosprieda

apmierināt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Riesti" pieteikumu.

Atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2011.gada 14.janvāra lēmumu Nr.22.5/2636 daļā par papildsoda piemērošanu – transportlīdzekļa VW Caravelle, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/,* tā atslēgu un reģistrācijas apliecības konfiskāciju.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese S.Blūma